

Plantesagen

Uddrag fra

Niels Peter Frederiksens slægtsbog

Plantesagen

I sin slægtsbog fortæller Niels Peter Frederiksen om plantesagen og have dyrkning:

"Jeg flyttede så til Lundby (efter pensioneringen, Red), hvor jeg havde lejet en lejlighed, og hvor jeg så boede i 3 år, indtil jeg i sommeren 1896 købte dette hus – matr. No. 2ac af Gistrup ejerlav, Nøvling sogn – for 580 kr., hvortil jeg så flyttede 1. oktober samme år (1896), og hvor jeg så hidtil har haft bopæl.

Fra min ungdom af, ja helt fra min barndom har jeg elsket naturen; derfor begyndte jeg strax, da jeg var bleven lærer at virke for plantesagen til dels også for have dyrkningen, dels ved foredrag hist og her i Himmerland og Vendsyssel og dels ved artikler desangående i Aalborg Stiftstidende. Som påskønnelse derfor og som teoretisk støtte for min videre virksomhed i så henseende havde jeg statskursus i 4 år, først i udvidet botanik, derefter 2 år i have dyrkningslære i årene 1881, 82, 83 og 84; derefter havde jeg i 1886 rejsestipendium til en rejse i England og Skotland for at gøre mig bekendt med frugtbusk dyrkningen og derefter i 1888 efter indstilling af Rigsdagen (se Folketingets Forhandlinger 22-3-1888, spalte 4934 og 4944, og bevilling af 25/5 samme år) til en rejse i Tyskland og Østrig i samme øjemed.

Senere har jeg skrevet flere afhandlinger om den sag og dernæst i en række af år indført flere tusinde frugttræer fra Frankrig og flere tusinde prisstikkelsbærbuske fra England, der ganske

vist for største delen er omdelt til det nordlige Himmerland, men også delvis er omdelt til selv de fjerneste dele af landet.

Fra 1 januar 1891 valgtes jeg til Kredsforstander i Aalborg Amts Plantningsforening for Nøvling Sogn og efter 1 januar 1894 tillige for Gunderup Sogn.

I disse kredse er der nu under min 20-årige virksomhed plantet henimod 2 millioner træer, hvoraf langt de fleste i heden, så hvis disse træer var plantede i et complex, ville de i hvert fald dække over 500 td. Land.

Efter en 10-årig virksomhed som kredsforstander, gav nogle af beboerne mig en sølvvinkande med inskription og en smuk mappe med indlagt adresse.

Foruden i de ovennævnte lande, hvor jeg på statsstipendier har rejst i videnskabeligt øjemed, har jeg for at gøre mig bekendt med natur og folkeliv i årenes løb endvidere berejst (ikke rejst igennem; men virkelig berejst) Danmark (hvor der kun et sted kan konstrueres 1 kvadratmil, hvorpå jeg ikke har været), Norge, Sverrig, Holland, Belgien, Frankrig, Schweitz og Italien, i alt 12 lande; i 5 af de sidstnævnte har jeg end også rejst 2 eller 3 gange (ca. 2 måneder hver gang).

Foruden denne virksomhed – for plantesagens og havedyrkningens fremme – har jeg også i de senere år kastet mig en del over journalistisk og litterær virksomhed – i første tilfælde til dels af økonomiske hensyn – og derved – dette må jeg indrømme desværre – spredt mine interesser lidt for meget.

Af min litterære virksomhed er fremgået: ”Skitser fra Danmarks nordligste egne” (1895), ”Skitser fra Øst-Vendsyssel” (1902 – 1903), ”Skitser fra Øst-Himmerland” (1900), bogen: ”Himmerland” (1899), og det lille hæfte: ”Ad Øst-Himmerlands Banen” (1906).

For tiden arbejder jeg på et forholdsvis større værk om Vendsyssel (en historisk – geografisk – statistisk beskrivelse, beregnet til ca. 500 sider) hvortil jeg under 20. januar 1908 fik Carlsberg Fondets stipendium (500 kr.).”